No. 34 1839

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK NIEUWS-BLAD.

Zaterdag 16 Maart.

PUBLICATIE.

De STAATSRAAD, GOUVERNEUR der Provincie *Noord-Braband*, in aanmerking nemende, dat ten gevolge van de voorzieningen die door het Hooger Bestuur, ter beveiliging van den Vaderlandschen Grond, genomen zijn, zich in deze oogenblikken vele troepen in deze Provincie bevinden, die bij de Ingezetenen ingekwartierd zijn.

Dat het bezwaar hetwelk hieruit voor de ingezetenen kan ontstaan, te minder zal drukken, wanneer bij de behandeling van alles wat tot de militaire huisvesting en inkwartiering betrekking heeft, steeds billijkheid en regtvaardigheid in het oog worde gehouden.

Dat onder de verpligtingen die hieromtrent op de Burgemeesters en Wethouders in de Steden en op de Burgemeesters en Assessoren der Gemeenten ten platten lande rusten, eene voorname plaats bekleeden de volgende:

a. Dat zij met in achtneming van de voorschriften, die daaromtrent, nog laatstelijk bij circulaire van den 15. Januarij dezes jaars, litt. LLL., (*Provinciaal Blad* N°. 10), gegeven zijn, zorgen, dat er behoorlijke Registers of Lijsten van inkwartiering worden aangelegd, waarop naauwkeurig aanteekening worde gehouden, zoo wel van de gedane inkwartieringen als van de gedane uitbetalingen, der aan de ingezetenen voor de huisvesting en voeding der bij hen ingekwartierde manschappen, toegekende gelden beloopende *vijf en dertig Cents per Man en per dag*.

b, Dat geene uitzonderingen of voorregten, *onder welk voorwendsel ook*, ten aanzien der inkwartiering, worden verleend, maar dat daarin deelen alle principale bewoners van huizen, zonder aanzien van rang of stand, en het *[illegible]* zij die huizen als eigenaars of huurders bewonen, en onverschillig of zij die geheel occuperen of daarvan voortverhuren.

c. Dat, *dadelijk* na dat de gelden voor de inkwartiering van de korpsen ontvangen zijn, daarvan de uitbetaling aan de ingezetenen geschiede, [illegible] vertraging, die hieromtrent zoude plaats hebben, ten nadeele uitloopen, zoo wel van de minvermogende Ingezetenen als van de Militairen.

d. Dat ook geene kortingen of inhoudingen hoegenaamd en onder geenerlei voorwendsel, op die gelden plaats hebben, maar die aan de Ingezetenen ten volle worden uitbetaald.

Heeft, met overleg der Militaire Autoriteit, goedgevonden en verstaan:

1°. De Burgemeesters en Wethouders in de Steden en de Burgemeesters en Assessoren der Gemeenten ten platten Lande, voor zoo veel noodig aan de voorschreve en in het algemeen aan al de op hun rustende verpligtingen, het stuk der inkwartiering betreffende, te herinneren, en dezelve aan te manen, die verpligtingen naauwkeurig op te volgen, zoo wel om hunne verantwoordelijkheid ten deze te dekken, als om gegronde klagten, die uit eenige afwijking daarvan onvermijdelijk zouden geboren worden voor te komen.

2°. Aan de ingezetenen dezer Provincie, onder opmerking dat hunne belangen ten dezen opzigte dezerzijds behartigd worden, te kennen te geven, dat, wanneer zij de hun toekomende inkwartierings-gelden ter behoorlijke tijd en zonder eenige korting, niet mogten bekomen, zij dan deswege hunne klagten bij den Staatsraad-Gouverneur kunnen inbrengen; zullende, die klagten gegrond bevonden wordende, daarin worden voorzien.

3°. Aan de ingezetenen al mede te doen opmerken, dat, daar zij van hunne zijde eene billijke vergoeding erlangen, voor de huisvesting en voeding der bij hen ingekwartierde manschappen, de Militairen aanspraak mogen maken op eene goede behandeling, behoorlijke huisvesting en gezond voedsel, doch dat onder de aan de militairen te verschaffen levens benoodigdheden, geene sterke dranken zijn begrepen, als welke zij van de ingezetenen niet mogen vergen.

4°. Aan de ingezetenen tevens te kennen te geven, dat zij wederkeerig aanspraak maken mogen op eene goede behandeling, van de zijde der bij hen in kwartier zijnde militairen, en dat zij, zich over de behandeling van dezen met grond kunnende beklagen, hunne klagten, door tusschenkomst van het Plaatselijk Bestuur kunnen inbrengen bij den kantonnements kommandant, welke daaraan regt zal doen wedervaren.

En opdat niemand hiervan ontwetendheid voorwende, zal deze in de Steden en Gemeenten, op de gebruikelijke wijze, worden afgekondigd en ter gewoner plaatse worden aangeplakt; en wijders in de binnen deze Provincie uitkomende nieuwspapieren worden opgenomen.

's Hertogenbosch, *den* 6. *Maart* 1839.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,
BARON VAN DEN BOGAERDE.

Gezien en goedgekeurd door Zijne Koninklijke Hoogheid den Veldmaarschalk, in Hoogstdeszelfs Hoofdkwartier.

Tilburg den 11. Maart 1839.

De Kolonel, Chef van den Generalen Staf van het Leger te Velde,
Bij afwezendheid,
De Luitenant-Kolonel bij den Generalen Staf,
NOLTHENIUS DE MAN.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 13den Maart.

Het *Journal des Débats* meldt dat gisteren het gerucht liep, dat het nieuw kabinet als volgt zou zamengesteld zijn: de maarschalk *Soult*, president van den raad en minister van oorlog, *Guizot* binnenlandsche zaken, *Thiers* buitenlandsche zaken, *Duchâtel* finantien, *Sauzet*, justitie, *Passy* openbare werken, *Villemain* openbaar onderwijs, *Duperré*, marine. De heer *Odillon Barrot* zou men tot het presidentschap der Kamer willen brengen. De *Messager* zegt, dat de zamenstelling van het nieuwe ministerie waarschijnlijk in den loop van den dag voor goed zal vastgesteld worden.

In de gewone briefwisseling leest men hoofdzakelijk het volgende: Nog is er geene ministeriele combinatie bepaald vastgesteld; maar men weet thans naar welke zijde de onderhandelingen zich keeren. Aan het hof had men een' grooten afkeer van de heeren *Guizot* en *Thiers*, vooral van den eersten. Met moeite is men er eerst toe overgegaan om eene portefeuille aan den heer *Thiers* toe te vertrouwen, onder voorwaarde, dat hij tot ambtgenooten eenige lieden zou aannemen die de vreemde kabinetten meer waarborg gaven; uit dien hoofde wilde men hem eerst de portefeuille van de binnenlandsche zaken geven en die van de buitenlandsche zaken aan den heer *de Broglie* opdragen, maar deze geweigerd hebbende, heeft men geen middel gezien om iemand anders voor hem in de plaats te stellen en derhalve er in bewilligd dat de heer *Thiers* het beleid van de buitenlandsche zaken kreeg. De koning als toen ook zijn afkeer van den heer *Guizot* ter zijde stellende, heeft daarop aan dezen de binnenlandsche aangeboden. Het zou dus een nieuw ministerie van 11 october wezen, in weerwil van de verdeeldheid die vroeger tusschen deszelfs leden heeft bestaan.

Van eene dergelijke combinatie kan men zich intusschen geen langen duur voorstellen. De partijen loopen te veel uiteen. Terwijl men op dit oogenblik de organen der doctrinaire partij zich moeite ziet geven, om de intrede hunner chefs in het bestuur te bevorderen; gaat een hunner reeds zoo ver, van te zeggen, dat iedere partij die aan het ministerie komt, er zijne beginselen behoort te behouden, en dat deze niet tot één staatkundig stelsel moeten zamengesmeld worden. Zulk eene leer leidt regtstreeks tot de ontbinding van het kabinet.

De meeste bladen vermelden heden, dat er gisteren eene talrijke vereeniging van gedeputeerden bij den heer *Odillon Barrot* is gehouden, om over de kwestien van het oogenblik te raadplegen. De heer *Thiers* heeft in deze vereeniging des konings voornemen te kennen gegeven, om den heer *Guizot* in het ministerie te plaatsen, waarvan hij, *Thiers*, ook zelf deel zou uitmaken. De meerderheid der vereeniging zou van meening geweest zijn, dat de doctrinaire

partij in het nieuwe kabinet niet moest vertegenwoordigd worden; de linkerzijde was niet gezind om een ministerie te ondersteunen, waarvan de heer *Guizot* deel uitmaakte. Deze verklaring wilde men, dat in de definitieve zamenkomst nog vertraging kan te weeg brengen. Bovendien wil men, dat de koning nog altijd de komst te Parijs van de heeren *Dupin* en *Humann* afwacht, alvorens zich te beslissen.

— Zoo men zegt zou de koning de portefeulle van de buitenlandsche zaken aan den heer *Thiers* niet hebben willen opdragen, dan op voorwaarde, dat hij geene verandering van belang in het personeel van het korps diplomatiek zou brengen. Alleen zou tot de vervanging van den heer *Sebastiani* besloten zijn. Wie zijn opvolger zou wezen was nog niet bepaald. De betrekking van fransch gezant te Londen zou men gaarne aan den heer *Guizot* geven, wanneer hij niet in het ministerie trad en in de aanneming bewilligde, en zulks alleen met oogmerk om van hem ontslagen te zijn.

— Tusschen de heeren *Soult, Thiers* en *Guizot*, heeft gisteren avond eene conferentie plaats gehad. Alle drie hebben zich heden morgen naar de Tuilerien begeven.

— Men blijft spreken van een adjournement, van de opening der kamers.

— De *Constitutionel*, welk blad voor een orgaan van den heer *Thiers* gehouden wordt, behelst heden morgen een artikel dat men gelooft uit de pen van dien aanstaanden minister te zijn gevloeid en geschreven schijnt met oogmerk, om de Belgen uit den waan te brengen, dat zijne komst aan de zaken een keer aan de staatkunde zou geven, die Frankrijk tot heden in de belgische kwestie gevolgd heeft: » Men behoort – dus zegt het genoemde blad – in Belgie geen verkeerde denkbeelden op te vatten, omtrent den diplomatieken toestand van Frankrijk en over de gevolgen van eene verandering van kabinet. Moesten de zaken op nieuw gedaan worden, dan zou een kabinet van het linker centrum dezelve anders en beter behandelen. Een kabinet van het linker centrum had geen hoop gegeven dan die het had willen verwezenlijken, en zoo het Belgie tot den geest van tegenstand had aangezet, zou het Belgie op het beslissend oogenblik niet zonder hulp gelaten hebben.

» Wij willen de Belgen liever de waarheid zeggen, dan hen aan nieuwe misleidingen bloot stellen. De kwestie waarover zij thans beraadslagen had eenen anderen uitslag kunnen hebben; wij hebben het, wat ons aangaat, gewenscht; maar er heeft eene beslechting plaats, voor wat Frankrijk aangaat; ons gouvernement is verbonden en men zou zich bedriegen, wanneer men op een plotselinge wending rekende, om eene zaak op nieuw te behandelen, die diplomatiek ten einde is gebragt." De *Constitutionnel* besluit met te zeggen, dat een adjournement van de kwestie in de belgische kamer het kwaad slechts verergeren zou, zonder dat het mogelijk was er verbetering in aan te brengen.

Men rekent dit artikel voor eene waarschuwing aan Belgie, dat het evenmin op den heer *Thiers* als op den heer *Molé* moet rekenen; het orgaan van den eerstgenoemde kondigt hier den voorstanders van den tegenstand in Belgie aan, dat zij zich met eene ijdele hoop vleijen.

— Van de Spaansche grenzen wordt van den 9den geschreven, dat don *Carlos* den 7den nog te Tolosa was; *Maroto* had met zijne troepen Durango nog niet verlaten. — Don *Carlos* had *Villareal*, tot zijnen aide de camp benoemd, en de generaals *Casa Eguia*, *Gomez*, *Elio*, *Zariateguy*, *Vargas* en de kolonel *Madrosa* in werkelijke dienst hersteld. *Gomez*, *Elio* en *Zariateguy*, tegen wie vroeger eene regtspleging werd ingesteld, hadden verlangd, dat hunne onschuld bij eene regterlijke uitspraak werd erkend, daarna zouden zij hunnen vorigen rang terugbekomen. Pater *Cyrillus* is president van den minister, en van den staatsraad geworden.

— Ter beurze was de strekking van den koers eerst onzeker, tot dezelve na drie uren tot daling overhelde. Men verspreidde het gerucht, dat de heeren *Guizot* en *Duchatel* zich met de heeren *Soult* en *Thiers* niet hadden kunnen verstaan en dat dus de onderhandelingen weder gebroken waren. De notering was heden (13 *Maart*) 5 pCt. 108,40; 3 pCt. 79,40; Nap. r. 99,90; Sp. Ardoin 21 ⅝; Rom. L. 101 ¼.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 15den Maart.

Het Programma voor het Concert ten voordeele der ongelukkige weduwe van den Staf-muzijkant der 5de Afdeeling infanterie *Cartier* is thans bekend gemaakt. (zie hier achter de aankondiging) Het is te verwachten, dat dezelfde eenstemmigheid, die *al* de Muzijkvereenigingen dezer stad, tot dat weldadig einde elkaar de hand heeft doen reiken, ook blijken zal door het onbepaald deelnemen aan de menschlievende pogingen onzer Toonkunstminnende stadgenooten, en alzoo de opbrengst dezer loffelijke bijeenkomst aan het edel inzigt zal beantwoorden.

— In de zitting van de Tweede kamer der Staten-generaal van gisteren, heeft de centrale afdeeling verslag gedaan over het ontwerp van wet betrekkelijk de droogmaking van het Haarlemmermeer. Daaruit blijkt, dat er nog veelvuldige aanmerkingen tegen dat ontwerp in de afdeelingen gemaakt zijn; dat dezelve aanleiding hebben gegeven tot het door de Regering alsnog beantwoorden van sommige derzelve; en dat de Regering ter voldoening aan het door sommigen te kennen gegeven verlangen, nog eenige veranderingen in het ontwerp gebragt heeft. Na eenige discussien, wordt bij meerderheid van stemmen besloten de beraadslagingen over dit ontwerp te bepalen op aanstaanden maandag.

Ten gevolge der in dit ontwerp gemaakte veranderingen, zullen de artikelen van dit ontwerp luiden als volgt:

Art. 1. Ter bestrijding van de kosten der bedijking en droogmaking van het Haarlemmermeer, zal er, op de bijdrage tot die kosten door de staten van Holland reeds toegestemd, op zoodanige bijdrage als daartoe door de belanghebbende districten, naar mate van derzelver belang en de voordeelen, door dezelve te verkrijgen, zal worden verstrekt en voorts op de opbrengst van den verkoopprijs der drooggemaakte landen, derzelver inkomsten en alle verdere opbrengsten met die onderneming in verband staande, eene geldleening worden geopend, ten bedrage van niet te boven gaande acht millioen guldens, tegen eene rente van vijf ten honderd in het jaar, welke geldleening, naar mate de behoeften van het werk dit vereischt, bij reeksen zal worden geplaatst.

Art. 2. De aflossing dezer geldleening zal aanvangen met het jaar, volgende op dat in hetwelk de droogmaking zal zijn voltooid; zij zal jaarlijks ten minste bedragen een ten honderd van het oorspronkelijk kapitaal en vermeerderen naar mate de beschikbare gelden dit zullen toelaten.

Art. 3. Ingeval de bij art. 1, vermelde bijdragen en opbrengsten niet genoegzaam mogten bevonden worden, om daaruit de geheele genegotieerde som met de interessen af te lossen, zal daarin door het Rijk worden voorzien.

Art. 4. De koopprijs der droog te maken landen, zal in schuldbrieven dezer geldleening voor het nominaal kapitaal kunnen worden voldaan.

Art. 5. De drooggemaakte landen zullen, na derzelver verkoop, vrijdom van grondlasten genieten, gedurende den tijd van vijf en twintig achtereenvolgende jaren.

Vervolgens zijn de beraadslagingen geopend over het ontwerp van wet, tot wijziging van die omtrent het Nederlandsche Muntwezen.

Vier leden, de heeren *Schimmelpenninck*, *Corver-Hooft*, *van Asch van Wijck* en *Brets*, hebben daarover het woord gevoerd.

De heer *Schimmelpenninck* heeft zich tegen hetzelve verklaard. Hij beschouwde het van het hoogste belang, dat men te dezen tot geen onberaden stappen besloot. Hij ving aan met de noodzakelijkheid eener herziening van de bestaande wet op het muntwezen te betoogen en uitte den wensch, dat door de daarstelling eener nieuwe wet, in de bestaande dringende behoefte wierd voorzien. Hij betreurt het echter, dat men het kwaad niet in den hartader heeft durven aan te tasten. Voorts onderzocht hij breedvoerig welken standpenning het verkieslijkste zou wezen, want het behoud van twee standaards te gelijkertijd, beschouwt hij ondoelmatig en onbestaanbaar, omdat ze onmogelijk in goede verhouding kunnen staan. Indien men echter twee standpenningen wil behouden, dan behoort ten minste de een als regulateur van den anderen aangenomen te worden. Op zich zelven en indien wij nog geene munt bezaten, zou hij aan den zilveren standpenning de voorkeur geven, maar in de gegeven omstandigheden staat hij den gouden voor. Hij weet wel dat de Ned. bank zich daartegen verzet, maar dit spreekt ook wel van zelf, omdat de aanneming van dien standpenning alleen, den kring van hare werkzaamheden zeer zou beperken. De spreker wederlegt het stelsel van muntverzwakking en vindt hetzelve hoogst nadeelig voor den Staat. Oogenblikkelijk kan zulks eenige winst opleveren; maar in het vervolg komt zij duur te staan. Hij voorziet dat de voorgenome hermunting den Staat duur zal te staan komen, de daardoor veroorzaakte kosten, derzelve raming verre zullen overtreffen. Als gronden van deze zijne meening brengt hij bij; dat deze zilveren munt, in de laatste jaren, in Duitschland is nagemaakt en in groote hoeveelheid, dit rijk is ingevoerd, dat de in omloop zijnde zilveren munt, over het algemeen, zeer versleten en gesnoeid is, dat daardoor het goede zilver geld, dat inderdaad meer innerlijke waarde heeft, niet in omloop is; en dat onder anderen de Nederlandsche bank, uit gelijken hoofde, hare kelders met goed gerand geld gevuld heeft. De regering sprak dan ook van het voordragen eener nieuwe wet, ter voorziening in de kosten, welke de hermunting zou kunnen veroorzaken. Doch naar hij vermeent moet er van de gelden, die vroeger uit gelijken hoofde zijn toegestaan nog een overschot bestaan, ten zij de kosten ook destijds de toen gemaakte raming hebben overtroffen, dan wel de gelden tot een ander einde gebruikt zijn, hetgeen echter uit niets gebleken is. Eindelijk beschouwt hij het ook gevaarlijk, uit het oogpunt van het handels-belang, de munt te verzwakken, terwijl hij zich ten slotte

ook tegen de speling verleent, die er bij de fabrikatie van den gulden, naar luid van deze wet, zal worden toegestaan.

De heer *Corver Hooft* beschouwt eene herziening der muntwet voor noodzakelijk, vooral uit hoofde van den slechten staat onzer zilveren munt. Hij ziet echter al het moeijelijke in der wijze om daartoe te geraken. Tegen de aanneming van het goud als standpenning verzet zich zijns inziens, dat daardoor op een oogenblik al het numerair te gelijkertijd naar buitenslands zou kunnen worden gebragt, hetgeen tot de grootste stagnatie, vooral in den handel, aanleiding zou kunnen geven. Ook tegen de aanneming van het zilver als standaard heeft hij vele zwarigheden, uit dien hoofde helt hij tot het stelsel der regering over, om het goud als standaard te beschouwen, en het zilver daarnaar te reduceren en daarmede in overeenstemming te brengen. Op deze wijze zal het gouden tiengulden stuk de standpenning zijn, terwijl de gulden gelijk zal staan met een tiende van het gouden stuk, namelijk 9 wigtjes 450 azen fijn zilver. Er bestaat echter nog eene voorname bedenking bij hem, die hem zal weerhouden zijne goedkeurende stem aan het ontwerp te geven. Hij vermeent namelijk, dat de goede trouw zou medebrengen, dat zoodra de nieuwe guldens zouden geslagen zijn, de oude tegen derzelver volle waarde zou worden ingetrokken. De zilveren munt zou als dan den legalen koers kunnen behouden.

De heer *van Asch van Wijck* en *Frets* verklaren zich voor het ontwerp. Zij vinden den daarbij voorgedragen maatregel geenszins onbillijk, maar doelmatig en noodzakelijk. Het is een middel tot herstel van een bestaand en algemeen gevoeld wordend kwaad, namelijk den slechten staat van onze zilveren munt. Het wordt dringend gevorderd, dat men daartegen eenige voorzieningen neemt. Al mogt men, in andere oogenblikken welligt niet voor het stelsel zijn, dat bij deze wet wordt aangenomen, in dit oogenblik moet men hetzelve als noodzakelijk, als een gevolg van den bestaanden toestand van zaken beschouwen. Indien het zake ware van het vaststellen eener nieuwe wetgeving, dan zou men zich voorzeker voor de aanneming van den zilveren standpenning verklaren; doch dit is het geval niet; het is slechts eene wijziging van eene bestaande wet, waarover thans wordt gehandeld. Daarbij bevat, zegt de heer *van Asch van Wijck*, dat er in deze voordragt volstrekt van geen gouden standaard gesproken wordt. Derzelver doel is wel degelijk den zilveren standaard te bestendigen; en zij, die den standaard van het goud afkeuren, kunnen zich alzoo daarmede zeer goed vereenigen. Juist door de aanneming dezer voordragt, zal de zilveren standpenning op een goeden voet gebragt worden. Deze wet zal voldoen aan den meermalen geuiten wensch, dat de wet van het jaar 1816 worde herzien, voor zoo veel het gebrekkige gedeelte derzelve betreft, namelijk ten aanzien van den zilveren standpenning. Ten slotte vraagt de heer *van Asch van Wyck* eenige inlichting nopens de vraag, of de voorhanden zijnde middelen genoegzaam zullen zijn, om de kosten die door deze hermunting zullen worden veroorzaakt, te dekken?

Ten half vier ure wordt de vergadering opgeheven en [illegible] der beraadslagingen bepaald [illegible] ure. De heer *Warin* [illegible] het woord [illegible].

— Bij de Tweede Kamer der Staten-generaal is ingekomen een zeer belangrijk stuk nopens de droogmaking van het *Haarlemmermeer*, zijnde eene *beschouwing* deswege *in betrekking tot Rijnlands Waterstaat*, vervat in een rapport aan de WelEd. heeren Dijkgraaf en Hoogheemraden van Rijnland, opgemaakt volgens van Hun WelEd. gegevene commissie door de opzieners van het Hoogheemraadschap, *A. Hanegraaff*, *P. de Leeuw* en *J. Kros*, in de maand Februarij 1839. Deze beschouwing wordt als de vrucht van langdurige ondervinding en onpartijdig onderzoek overgelegd. Wij zullen, wanneer plaatsgebrek ons niet verhindert op dit belangrijk stuk nader terugkomen.

— Uit 's Hage schrijft men van gisteren:

» Bij koninklijk besluit is aan den luit. hit.-ingenieur *W. N. Rose*, benoemd tot stads-architect te Rotterdam, eervol ontslag uit de dienst verleend, terwijl hem tevens den rang van kapitein is toegekend.

» Morgen avond zal er bij Z. K. H. prins *Frederik* groote soirée worden gehouden, waarop vele leden der Staten-generaal genoodigd zijn.

» Naar men verzekert zal de zitting der kamers, na het afwerken der thans aanhangige [illegible] geschorst worden.

— Uit Utrecht schrijft men, dat door Z. M. tot burgemeester der stad Utrecht, in plaats van Jhr. *W. E. Ram*, die verzocht heeft van deze benoeming verschoond te blijven, de benoemd is, heer Mr. *M. P. J. Kien*, thans wethouder aldaar, en tot rector-magnificus der hooge school te Utrecht, over het akademiejaar 1839—1840 de hoogleeraar in de faculteit der godgeleerdheid *H. E. Vinke*.

— Het berigt en de voorwaarde eener geldleening, groot ƒ 350,000, ten behoeve der Hollandsche ijzeren spoorwegmaatschappij gevestigd te Amsterdam, krachtens besluit, genomen in de algemeene vergadering van deelhebbers, van den 7 December 1838, ziet thans het licht.

— Uit Goes wordt gemeld, dat in den vroegen morgen van den 7 dezer, de wagen, welke gewoonlijk van die stad naar het Katscheveer rijdt, en met de Middelburgsche stoomboot correspondeert, het ongeluk heeft gehad, om, in de nabijheid van het Nieuwedorp, ten gevolge van de duisternis en den gevallen sneeuw, van het spoor te geraken en in de haven te storten. De koetsier, zoowel als de passagiers, hebben zich, na in groot levensgevaar verkeerd te hebben, gered, doch de beide paarden zijn verdronken en vele goederen beschadigd geworden.

— Naar wij vernemen heeft Z. M. de Koning van Pruissen aan den kapitein der rijdende artillerie *J. C. van Rijneveld*, dezer dagen een fraaijen gouden snuifdoos vereerd, wegens de toezending aan hoogstdenzelven van een exemplaar van het Tijdschrift: den Militairen Spectator.

De zitting der belgische kamer van vertegenwoordigers werd gisteren ten elf ure geopend, doch door een ongelukkig toeval spoedig afgebroken en de discussie over de hangende kwestie tot heden uitgesteld. De heer *Beckaert*, een vertegenwoordiger van Kortrijk, het tweede ingeschreven lid om over het ontwerp van toetreding het woord te voeren, na eene rede ten voordeele der aanneming te hebben uitgesproken, waarin hij met diep leedwezen de noodzakelijke scheiding van de Limburgsche en Luxemburgsche broeders betreurde, werd door eene beroerte overvallen, verbleekt, sloot de oogen en viel op den grond. Zijne medeleden snellen naar hem toe en wordt hij naar de conferentiezaal gedragen, waar hem geneeskundige hulp toegebragt wordt. Dit voorval bragt in de zaal en vooral op de tribunen eene groote beweging te weeg en had eene algemeene verwarring ten gevolge. De president *Raikem* beklom de tribune om de leden aan te kondigen, dat de zitting tot den volgenden dag geadjourneerd werd. In weerwil dat een drietal geneesheeren zich beijverde om alle middelen tot herstel aan te wenden, was de heer *Beckaert* toch reeds na weinige minuten overleden.

Volgens *l'Indépendant* had een der leden van de kamer, bekend door de overdrijving zijner katholijke gevoelens, tot algemeene verontwaardiging, op het oogenblik van het voorval uitgeroepen, dat zulks eene straf des Hemels was. Het gezegde blad schrijft daarentegen de oorzaak toe aan de kwellingen van allerlei aard, die de voorstanders van den tegenstand hadden aangewend, om dezen reeds bejaarden man tot een gevoelen over te halen 't welk zijne overtuiging afkeurde.

In den aanvang der zitting was er weder eene vrij hevige woordenwisseling gerezen, ter zake dat de abt *de Foere* het woord vroeg over eene persoonlijke zaak. Een ander geestelijke, de abt *Andries*, die voor het ontwerp gesproken had namelijk *de Foere* beschuldigd, dat hij het beginsel van den staatkundigen zelfmoord predikte. Onmiddellijk door een der questors van de kamer, den heer *Liedts*, in de rede gevallen, met de opmerking, dat men zich aan het reglement moest houden, hetwelk wil, dat hetgeen lid vergund is over eene personele zaak te spreken, dan in de zitting waarin heeft plaats gehad, hetgeen tot die zaak betrekking heeft, ontstond hierover eene hevige discussie, waaraan de heer *Gendebien* bijzonder deel nam; ten slotte werd door de kamer met 43 tegen 40 stemmen in den zin der oppositie beslist, dat zij den heer *de Foere* wilde aanhoren, die nu de gelegenheid waarnam om tevens den minister *Nothomb* aan te vallen, wegens zijn vroeger zeggen, dat de zedelijkheid van de gedane voorstellen in derzelver noodzakelijkheid was gelegen.

Voor dat de heer *Beckaert* aan het woord kwam, werd ook nog door den heer *Pollenus* een additioneel amendement op het voorstel van den heer *Peeters* voorgedragen, in twee artikelen vervat, houdende:

Art. 1. De gemeenten, korporatien en godsdienstige gestichten of van openbaar onderwijs in het afgestaan grondgebied en die aan Belgie blijven, zullen hunne eigendommen behouden.

Art. 2. De aan de roomsche eerdienst toegewijdde tempels in het afgestaan grondgebied, kunnen te gelijker tijd niet voor eene andere eerdienst bestemd worden.

Op de beide amendementen zou men nader terugkomen.

— De uitslag der stemming in de zitting der gezegde kamer van eergisteren, over het voorstel van den heer *Gendebien*, om al de tusschen het bewind en de conferentie gewisselde nota's mede te deelen, wordt door de vrienden van den vrede als een voldoend teeken aangemerkt voor den gewenschten uitslag der geheele discussie. Het is de derde maal, dat bij de voorloopige proeven de voorstanders van den tegenstand de minderheid hebben gehad. Het getal leden dat eergisteren aan de stemming deel nam, was aanzienlijk. Er waren 89 leden bijeen, zoodat er nog slechts 13 ontbraken. Het getal van 39 leden die de mededeeling van de gevraagde stukken verlangde, is juist het getal stemmen dat zich in de sectien voor de verwerping van de voorstellen der conferentie verklaarde, terwijl het getal der leden voor de aanneming toen slechts 42 bedroeg, en thans 50 stemmen in den zin van het ministerie hebben gestemd. Voorts rekent men dat onder de 39 leden, die voor het

voorstel van den heer *Gendebien* stemden er zeker nog eenige zullen gevonden worden die voor de aanneming van het ontwerp van toetreding zullen stemmen, doch zich niet tegen de mededeeling van stukken, ter opheldering der discussie, durfden verzetten.

Men voedde te Brussel de hoop dat de debatten heden of morgen zouden gesloten worden.

— Ter Antwerpsche beurs waren gisteren (14 maart) genoteerd: Belgie 99¼; 3 pCt. 69¾; Nap. r. 93; Spanje Ardoin 18⅝, 18; Rom. L. 100¼; Certif. te Antw. 99; Braz. 79. Wissel op Amst. drie achtste pCt. pap. ½ pCt. kont. v.; op Rott. ⅛ pCt. v.

Blijkens de Londensche berigten tot woensdag ll., heeft de Nederlandsche gezant, de heer *Dedel*, zich sedert eenige dagen ongesteld bevonden, doch was wederom aan de beter hand.

— In het Hoogerhuis is dingsdag avond den staat van het onderwijs ter sprake gebragt. Op eene deswege door een der leden gedane vraag, is door het ministerie geantwoord, dat hetzelve niet voornemens was, deswege eenig voorstel aan het Parlement te doen. — In dezelfde zitting heeft lord *Brougham* inlichtingen nopens Turkye en Egypte gevraagd, en is deswege door lord *Melbourne* geantwoord, dat het bestuur van H. M., gezamenlijk met Hoogsderzelver bondgenooten, zich beijverde om den vrede te bewaren, en, zoo veel mogelijk, te beletten dat de beide partijen niet tot eene breuk kwamen, en dat men bovendien de hoop had, dat beiden zich aan de gesloten verbindtenissen zouden houden.

— Men had te Londen tijdingen uit Lissabon tot den 5. Dezelve vermelden, dat het bewind het zoogenaamde bataillon van Oporto wegens verregaande insubordinatie had ontbonden. Dit had eenige ontevredenheid verwekt, en de radicale bladen bedreigden de regering wegens de gevolgen van zoodanigen stap. Ook in de kamer der afgevaardigden had zulks tot schampere aanmerkingen aanleiding gegeven. De senaat hield zich met de discussien over het adres bezig. — Men sprak van eene spoedige op handen zijnde prorogatie of ontbinding der Cortes.

Woensdag ll. waren te Londen genoteerd: 3 pCt. gec. 93⅝; Ned. 2½ pCt. 53 drie achtste; dito 5 pCt. 103 drie achtste; Sp. 20¾; Portugal 21½.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (14 *Maart*) waren genoteerd: Ned. 2½ pCt. 54 elf zestiende, ¾; dito 5 pCt. 100 elf zestiende; Kansbill. 26⅞, 15/16; Amort.-Synd. 94½, zeven zestiende; 3½ pCt. 79⅛; Handelm. 177¾, ⅛, ⅞, ¾; O. Indie 97¾, elf zestiende; Ardoins 85 á 18⅛.

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers